Isaac Asimov

DESPRE NIMIC

(din volumul Vântul schimbării, — The Winds of Change, 1988)

Întreg Pământul aştepta cu sufletul la gură ca mica gaură neagră să îi aducă sfârşitul. Aceasta fusese descoperită de profesorul Jerome Hieronymus cu ajutorul telescopului de pe Lună, în anul 2125 şi, în mod clar, avea să se apropie îndeajuns de mult pentru a provoca distrugerea totală prin intermediul mareelor.

Locuitorii întregului Pământ şi-au făcut testamentul şi au plâns unii pe umerii celorlalţi, spunându-şi "Rămas bun, rămas bun, rămas bun". Soţii şi-au luat rămas bun de la neveste, fraţii şi-au luat rămas bun de la surori, părinţii — de la copii, stăpânii — de la animalele lor preferate, iar îndrăgostiţii şi-au murmurat unii altora şoapte dulci de despărţire.

Dar, pe măsură ce gaura neagră se apropia, Hieronymus a observat că nu se producea nici un fel de efect gravitaţional. Profesorul a studiat fenomenul cu mai multă atenţie şi, în cele din urmă, a anunţat, râzând pe înfundate, că, de fapt, nu era vorba despre nici un fel de gaură neagră.

— Nu e nimic, a spus el. E doar un asteroid obişnuit pe care cineva l-a vopsit în negru.

Profesorul a fost ucis de mulţimea furioasă, dar nu din cauza greşelii pe care o făcuse. A fost ucis doar după ce a anunţat în mod public că va scrie o mare, o emoţionantă piesă de teatru despre întreaga păţanie.

— O voi intitula *Mult Adio Pentru Nimic**, subliniase el.

Întreaga omenire a aplaudat moartea sa.

* Aluzie la una din piesele lui Shakespeare, *Mult zgomot pentru nimic,* în limba engleză existând o asemănare fonetică între *ado* (zgomot) şi *adieu* (adio).